

Turhal Müftüsü

Mustafa Bilgen

MB: 28

29 Ocak 1957

Çok Kıymetli ve Muhterem Tayyibim,

Sıhhat ve saadetinize duadan sonra lütfunuzun mahcubu ve minnettarı olarak aşağıda bazı şeyler arz edeceğim ki mahsul-i fikrim, âmâl-i hissim, sâik-i mesleğimdir.

Bu defa da göndermiş olduğunuz eser-i fâzılane olan risale ve Zeki Bey'in eseri ve bir de büyük bir hacimde Buhari hadislerine ait bir eserdir. Bu kitap 12 liraya olduğu zâhrında yazılıdır. Mektep yayınlarından tabii bir bedel mukabilinde veriliyor. Siz ise hiç ihsas ettirmiyorsunuz. Bu parayı siz ödüyorsunuz. İki gözüm bu kadar sevginiz ve birçok lütfunuz az geliyor da bir de maddeten mutazarrır etmek nasıl olur.

Gülzâr-ı muhabbetin letafetine nakîsa irâs etmez mi? Asıl korkumuz bu cihetleri olacak. Şimdi aklımca bunun ve evvelce gönderdiğiniz el-Ehadisü'l-Erba'în ve Meyseretü'l-Ulûm nâm kitapların bedelini göndermek istiyorum. Ama sizden de çekiniyorum. Acaba isabetsizlik veya tarik-i muhabbette bir uygunsuzluk yapacak mıyız? (ruhum azizim) bize karşı hürmetiniz beni çok düşündürüyor. Mukabele etmek arzusunu daima gönlümden geçiriyorum, muvaffak olamıyorum. Kitaplar için böyle bir şeyler evvelce de yazmıştım, bir gûna bir şey ihsas ettirmediniz. Bu cihetten bir miktar üzülüyorum. Sizin lütfunuza, hürmetinize, ahlak-ı pesendîdenize dehalet ediyorum, kendimce bir çare-i halas bulamıyorum.

İşte şuhûr-ı selase geldi, yaşıma da kemâlini buldu. Gönül istiyor ki biraz ahiret tedarikine bakılsın. Buna da imkân yok gibi, çünkü vazife bırakmıyor. Şu mukaddimeden maksat size bir itizar girizgâhı açmaktır. Ben mektuplarınıza muntazam cevap veremediğim için siz de yazmamaya başladınız. Gazeteler, risaleler, kitaplar geliyor. İki satırlık olsun bir mektup yok. Acaba meşguliyetiniz mi müsaade etmiyor, yoksa bizimi düşünüyorsunuz. Yok yok düşünmeye daha hiç mahal kalmamıştır. İkiz muhabbet arasında öyle bağlılık, öyle samimiyet husule gelmiş ki çizilmeye imkân kalmamıştır.

Tayyip Bey, siz bizi öyle teshîr muradıyla cezbettiniz ki kalbimin en amîk noktasına kadar sevginiz hulul etti. Çıkmak imkânı kalmadı. Bundan böyle resmiyet aramak ve yahut hürmetinize karşı hürmet gözetmek acaba teşekkiyi hatıra getirmek hepsi bitmiş. Ayine-i kalbimiz zengibar olmaktan muarra ve musaffa bulunmakta ve her küdürattan hâlî kalmaktadır. Bu kaideye riayeten siz daima izhar-ı muhabbet ve meveddet, ben ise gâh mukabele ve gâhice de sükûnet, bu icâb-ı vaziyet ve mukteza-yı şeyhûhettir. Bâki dâreyinde saâdet ve rızâ-yı mukadderattır. Samimi sevgiler sunar, tehassürle iki gözlerimden öperim. Profesörüm, Tayyibim.

29 Ocak 1957

Müştakınız Müftü

Mustafa Bilgen